

14.6.1998

Rakas Orvokkimme

tai Ootomme, niin kuin Nikon toivomuksesta olemme viime aikoina tottuneet kaikki Sinua kutsumaan!

Sinä täytät tänään pyöreät 60 vuotta. On tapana, että tällaisissa pyöreiden vuosien juhlien yhteydessä aina onnittelijat muistelevat yhteisiä vuosia ja merkittäviä asioita ja kertaavat niitä onnittelupuheissaan juhlakalun kuunnellessa kärsivällisesti. Me kaikki tiedämme, miten Sinä rakastat juhlapuheita – varsinkin pitkiä – ja siksi me perheesi ja niin kuin hienosti sanotaan ydinperheesi olemme yhdessä tänä juhlapäivänäsi ensimmäiset ’viralliset’ onnittelijasi, haluamme nyt tervehtiä Sinua ja saat luvan kuunnella innolla tämän onnittelupuheemme. Puhe on minun käsialaani, joten vastuu sen kuuntelemisesta kuuluu yksin minulle, mutta perheesi seuraavaksi vanhimpana otan tämän oikeuden itselleni. Lisäksi saat tämän puheen myös kirjallisen, jotta voit lukea sitä esim. sellaisissa tulevaisuuden elämäntilanteissamme, jolloin ehkä hetkellisistä olosuhteista johtuen olen tullut lausuneeksi suullisesti jotain vähän toisenlaista tekstiä kuin jatkossa seuraavat asiat:

60 vuotta sitten Sinä synnyit vanhan mummulan konttuurissa. Konttuuri on kokenut melkoisen muodonmuutoksen niistä päivistä tähän päivään asti. Nykyinen omistaja on tästä nk. ruokakomerosta tehnyt makuualkovin, jota mummu tuskin olisi tunnistanut, jos hänellä olisi ollut tilaisuus nähdä se nykyisessä asussaan. No, myös sinun elämäsi on kokenut vielä monenlaisemmat vaiheet, kuin tuo synnyinpaikkasi.

Koska Orvokki rakastaa numeroita ja niillä leikkimistä, niin nyt seuraa erilaisia päivämääriä ja aikamäärityksiä.

Olit elänyt elämääsi n. 24 vuotta ja 4 kuukautta, kun me tapasimme ensimmäisen kerran. Se oli Nurmijärven teinipäivillä, jolloin ensimmäisen kerran varsinaisesti tiesin olemassaolostasi. Niinpä voimme laskea, että Sinä ja minä olemme tunteneet toisemme n. 35 vuotta ja 8 kuukautta.

Sitten me elimme pitkän, vaiherikkaan ja antoisan nk. tutustumisvaiheen. Samana syksynä eräällä Citroen 2-CV:llä tapahtuneen autoajelun jälkeen yhteinen perhetuttavamme, ja poikamme Petterin kummisetä, globaalievankelista Kalevi Lehtinen sanoi Sinulle jotenkin siihen suuntaan, että ”tuo Jaakko Harjuvaara on ihan mielenkiintoinen kaveri. (”Häneen kannattaa pitää yhteyttä”, Ooton huomautus).

Yhteisen 35 vuoden ja 8 kuukauden tuttavuutemme aikana alkuvaiheissa yhteydenpitomme oli satunnaista ja tilapäistä, kunnes 33 vuotta ja 10 kuukautta sitten

olimme samalla Ruotsin laivalla, jonne olin liftannut mm. synnyinseutusi Yläneen kautta ja miettinyt Säkylän kylänraitilla pari tuntia autoa odotellessani – ei siis ollut kysymys siitä, ettei kahden tunnin aikana olisi kulkenut autoja, vaan että ne eivät ottaneet kyytiläistä -, että mihinkähän suuntaan elämäni tulee sujumaan ja mitä ihmettä varten tällekin matkalle olen lähtenyt. No sen matkan tarkoitus selvisi pian, kun kyseisellä Ruotsin laivalla yhdessä herätimme kansituolimatrustajien keskuellä yleistä närkästystä ja pahennusta ja murisevia huomautuksia, kun yön pitkinä tunteina keskustelimme ja käkätimme mitä moninaisimpia asioita. Lopulta katsoimme parhaaksi siirtyä kunnan kansimatrustajan tavoin ulkosalle jatkamaan mielenkiintoista keskustelua. Tästä keskustelusta alkoi sitten aktiivinen tutustumisvaiheemme, joka johti 32 vuotta ja 6 kuukautta ja 6 päivää sitten seurustelun aloittamiseen ja 32 vuotta ja 6 kuukautta ja 3 päivää sitten kihlautumiseen ja 32 vuotta 5 kuukautta ja 13 päivää sitten avioliiton solmimiseen.

Avioliittomme alkuvaiheissa tilanne oli sellainen, että minä jäin aamulla kunnan opiskelijan tavoin nukkumaan ja Sinä kömmit unenpöpperössä ennen päivän valkenemista töihin. – On siksi oikeus ja kohtuus, että nyt 32 vuotta myöhemmin, osat ovat vaihtuneet. Sinä vetelet tyytyväisenä sikeitä ja minä kömmin aamupimeällä säässä kuin säässä töihin. Sinä heräilet sitten, kun mieli tekee, nautit sijalle tuodun aamukahvin, mehun ja kulloisestakin ’kiintonaisvaiheesta’ riippuen joko pelkkää mehua tai mehua ja mikroaurapuuroa höystettynä aamun lehdillä ja satunnaisesti aviomiehen muistilapulle jättämällä lakonisella viestillä: ”Olen mennyt töihin. Tulen ehkä joskus!”

No, tämä lyhyesti meidän yhteisestä 35 vuotta ja 8 kuukautta kestäneestä taipaleestamme. Jotta puhe päättyisi ennen kuin minun tulee Sinun kanssa seistä kuuntelemassa lisää muiden pitämiä puheita, niin hypätään seuraavaan ydinperheesi jäseneseen:

Tyttäremme Pauliina ilmoitti varsin nopeasti olemassaolostaan 32 vuotta ja 4 kuukautta sitten melko vaihtelevin oirein: - pahoinvointia, oksennusta – tai sitten vaihdellen oksennusta ja pahoinvointia. Tätä vaihtelevaa oireilua jatkui sitten seuraavat 6 kuukautta ja niinpä 31 vuotta 7b kuukautta ja 18 päivää sitten Pauliina, jolla siihen asti oli nimenä Ylermi Konstantin, tuttujen kesken vain ytimekkäästi Konsta, näki päivän valon pitkä odotuttamisen jälkeen, mitä on sitten tapahtunut joskus myöhemminkin.

Olit erässä odotuksen vaiheessa kysynyt minulta naisen ja äidin romanttisen kysymyksen aviomiehelle: ”Kumpaa sinä toivot, tyttöä vai poikaa?” Minä taas mutkattomasti ja selkeäpiirteisen miehisesti vastasin: ”Se on minulle täysin yhdentekevää”, minkä sinä sitten nais- ja miesajattelun erilaisiin kulkuihin – vielä siinä vaiheessa – syvemmin perehtymättä tulkitsit välinpitämättömyydeksi lapsen

tulosta, vaikka se ilmaisi tietenkin mitä suurinta miehistä ja isällistä joustavuutta, mukautumiskykyä ja – halua perheen tärkeimmissä yhteisissä asioissa. Em. joustavuus ja mukautumiskyvykkyshän ovat yhteiselämän tärkeitä peruspilareita, joita olen aina koettanut ylläpitää perheessämme.

Koska tyttäreemme ei voinut pitempään käyttää ytimekästä Konsta-nimeä, niin 31 vuotta 6 kuukautta ja 17 päivää sitten hänen nimensä, Pauliina Orvokki, julkistettiin Risto Santalan kastaessa Pauliinan ja Pummin pidellessä häntä sylissään. Pauliina ei pitänyt Pummin karkeasta hihasta päänsä alla ja siksi hän äänteli pienen vauvan ihastuttavaa ”ääh-lääh” – ääntelyä, joka naisellisena ominaisuutena periytyikin sitten 31 vuotta, 4 kuukautta ja 8 päivää myöhemmin kastetulle Nea Maria Orvokille äidin ja isoäidin etunimen lisäksi.

(’Pummi’-nimi tuli Pauliinan kummitädille pysyväksi, koska Pauliina ei aluksi osannut sanoa ’kummi’, vaan ’pummi’ ja niinpä kummitäti Marjatta on pysyvästi ’Pummi’, toim.huom.).

Miettiessämme Lomarenkaan kautta vuokratulla kesämökillämme Luhangassa 31 vuotta ja 10 kuukautta sitten, että milloinkahan olisi aika hankkia Pauliinalle pikkuveli tai pikkusisko, niin Petteri omatoimisena ja päättäväisenä miehen katsoi ajan sopivaksi ja niin sitten seuraavana vappuna 30 vuotta 1 kuukausi ja 15 päivää sitten Sinä vietit yhteistä vapunaattoa Petterin kanssa Kätilöopistolla ja minä vapunpäivänä seikkailin 1 vuoden 6 kuukauden ja 3 päivän ikäisen nuoren neidin kanssa Helsingin Kauppatorin vappuhulinassa. Hänellä oli yllään Sinun virkkaamasi turkoosinvihreä ja valkoreunuksinen päällystakki, kirkkaanpunainen ja valkotupsuinen lakki sekä valkoiset villasukkahousut ja ruskeat kävelykengät sekä tietysti kevätkylmien vuoksi punaiset lapaset.

Tämän jälkeen nautit ruhtinaallisesta kahden kuukauden mittaisesta äitiyslomasta, jonka aikana 30 vuotta ja 18 päivää sitten vietettiin Petterin kastejuhlaa ja tällä kertaa kummitäti Maire Karttunen piti vauvaa sylissään eikä Petteri ihan kauheasti tykännyt tästä sylistä – niin kuin ei sitten n. 15 seuraavaan vuoteenkaan muiden kuin Sinun ja isosisko Pauliinan sylistä. Sen jälkeen tilanne onkin ratkaisevasti muuttunut... Petterin syntymän äitiysloman jälkeen sukelsit jälleen työelämän tohinaan kahden lapsen onnellisena ja vaippoja silittävänä äitinä.

Perheemme onnellinen yhteiselo jatkui vuosi vuodelta välillä asuntoa vaihtaen Kannelmäestä Huopalahteen, Etelä-Haagaan. Koska lapset ovat parasta ja tärkeintä, mitä maailmassa tiedät, jatkuvasti toivoit pikkusiskoja tai –veljeä Pauliinalle ja Petterille. Ne mokomat lääkärit vain väittivät, ettei se olisi enää mahdollista.

Viimein muuan heistä suostui harkitsemaan asiaa. Mekin sitä harkitsimme, mutta Samuli päättikin tulla vasta sitten, kun Sinä pääsit osalliseksi uudesta pidennetystä

7 kuukauden mittaisesta äitiyslomasta, -lomasta, joka oli aiheuttaa harmaita hiuksia silloiselle kirkkoherrallesi Veikko Vanha-Perttulalle, niin että hänen piti piispalta asti saada tukea tuohon pitkään äitiyslomaan seurakuntansa lehtorin kohdalla.

Niinpä tri Veikko Kariniemi synnytti Sinulle hienon Samuli-pojan 24 vuotta ja 14 päivää sitten ja Aiolan Manu kastoi hänet 23 vuotta 11 kuukautta ja 7 päivää sitten. Tällä kerralla päätit itse pitää lasta sylissäsi, jotta lapsi ei reagoisi kummitäidin vaatetukseen tai muuhunkaan.

Jos jatkaisin tästä eteenpäin yhteisen taipaleemme muistelemista, kuluisi siihen näin virtuaalisesti elettyinä suunnilleen seuraavat 30 vuotta. Sen vuoksi siirrytään vain tärkeimpiin asioihin:

Pauliinan esikoisen, Niko Matti Juhaniin odotusaika ja syntymä 3 vuotta 6 kuukautta ja 14 päivää sitten ja Nea Maria Orvokin 4 kuukautta ja 1 päivää sitten ovat varmaan elämäsi eniten vaikuttaneet asiat – omien lastesi odotuksen ja syntymän jälkeen. Sinulla on se merkillinen rakkauden salaisuus elämässäsi, että mitä useampi lapsi on tullut elämääsi, sitä suuremmaksi on Sinun rakkautesi kasvanut. Yksikään lapsi ei ole vienyt toiselta rakkauttasi, vaan jokainen lisännyt Sinun rakkautesi suuruutta. Tästä perusvoimasta, rakkaudesta lapseen, Sinä olet aina ammentanut elämääsi tarkoituksen ja voiman.

Sen vuoksi oli aivan tyypillistä Sinulle, että Kotimaa-lehteen, jossa sinun syntymäpäiväilmoituksesi julkaistiin, Sinä olit lähettänyt myös kaikki lähimenneisyydessä olleet lapsiisi ja lastenlapsiisi liittyvät kuvat, jotka oli mahdollista saada lehteen. Sinun elämäsi on sitoutunut niin suuresti lapsiin ja heidän elämänsä on Sinun elämäsi tärkein asia. Heille Sinä olet antanut elämän, heidät olet lahjana saanut ja heidän kauttansa Sinun elämäsi myös jatkuu eteenpäin.

Kotimaa 1998

Perheutiset

70 VUOTTA

täyttää 14.6. Markus Laaksola Lapualla. Juhlat Karhunmäen kristillisellä opistolla klo 12, seurat klo 13. Kolehti opiston työn tukemiseen.

60 VUOTTA

täyttää 18.6. teol. lis., rovasti Heikki-Tapio Nieminen Helsingissä. (Markoilla).

60 VUOTTA

täyttää 14.6. pastori Orvokki Harjuvaara Järvenpäässä. Tervetuloa vapaamuotoisiin pihajuhlisiin (Vanhankyläntie 30) klo 12-19.

50 VUOTTA

täyttää 16.6. Parkanon seurakunnan kirkkoherra Erkki Hirvi. Anneli ja Erkki Hirven yhteinen 50-vuotisjuhla-vastaanotto seurakuntakeskuksessa klo 14.-16.30. Syntymäpäiväjuhla kirkossa klo 18. Mah-

dolliset muistamiset juhlamme kolehtiin tai juhlatilillemme 447310-255040 (Keniaassa toimivan Matongon teol. seminaarin ja Parkanon työttömien lapsiperheiden virkistystyön hyväksi).

50 VUOTTA

täyttää 17.6. toimittaja Leo Härmä Iisalmessa. Merkkipäivänä markalla tai Vekarusniemessä rannalla.

50 VUOTTA

täyttää 19.6. kappalainen Risto Nieminen Mikkelissä. Vastaanotto keskiviikkona 17.6. Lähemäen srk-talossa klo 14-18 ja musiikkiseurat klo 18. Mahdolliset muistamiset Mikkelin tuomiokirkkoseurakunnan lähetystilille 800012-70285936 merkinnällä "Qurusin srkn papin asunto Tansaniaan".

Oikaisu:

Viime lehdessä Perheutisissa ollut, 70 vuotta 11.6. täyttänyt syntymäpäiväsankari on nimeltään Kauko Perttilä, ei Penttilä, kuten väitettiin. Pahoitelmamme virhettä.

Antin sisaren Maria Josefiinan kastejuhlaa vietettiin Ylöjärven seurakuntatalolla 16.5. Kasteen toimitti Erkki Malmberg. Vanhemmat: Riitta (s. Koskelo) ja Jukka Muranen. Kummit: Murja (s. Koskinen) ja Marko Järvenpää. Kutussa pikku Maria kummitäidin sylissä.

Rakas, odotettu Jumalan ihme, poikamme Severi Jari Aleksanteri Jutila kastettiin Lapinsaaren mummolassa 2.5. Severin kastoi viikkipappimme Erkki Erola ja kunnan tehtävään ottivat vastaan Jaana ja Niilo Rättyä, Terhi ja Marko Ypyä sekä Hannele Matikainen. -MAISA JA JARI JUTILA.

Orvokki ja Jaakko Harjuvaaran tyttären Pauliinan tytär, Niko Matti Juhanan pikkusisko Nea Maria Orvokki saatettiin pyhässä kasteessa Kristuksen ja hänen seurakuntansa yhteyteen Palmusunnuntaina 5.4.

KIHLLOISSA: Helsingin vanhankirkon kirkonpalvelijat Camilla Baarman ja Tauno Hakala 30.5.1998.

Tässä elämän jatkumisessa Sinä olet saanut aikaan myös ihmeen. Sinä olet antanut rakkautesi lapsillesi ja lastenlapsillesi, vaikka olosuhteista ja monista vaikeista asioista johtuen et itse ollut sitä lapsena saanut osaksesi niin kuin lapsen kuuluu saada. Sinä olet kuitenkin ollut rakkauden lähde omille lapsillesi ja lastenlapsillesi. Sinä olet toteuttanut naisen ja äidin tehtävän, kauneimmalla ja parhaalla tavalla, itä Jumalan tarkoittamana olet voinut tehdä.

Sinun rukouksesi ja rakkautesi kautta Jumala on muuttanut rakkauden ketjun tulleiden ja tulevien sukupolvien elämään. Sinä saat luottaa siihen, että se Jumalan siunaus, minkä Sinä Orvokki olet kauttasi antanut tuleville polville, kantaa satoa ja vaikuttaa sukupolvesta toiseen, sitten kun meidän polvemme on jo pitkään ollut poissa.

Teille, lapsemme Pauliina, Petteri ja Samuli sekä Sinulle Niko ja Nea, haluan sanoa, että kukaan äiti ja isoäiti ei olisi voinut enempää rakastaa Teitä, kun Orvokki on rakastanut. Teidän on hyvä käydä elämässänne eteenpäin, sillä rakkaus ei koskaan häviä, niin kuin Raamattu meille osoittaa.

Paavali kirjoitti nuorelle Timoteukselle 1.Tim 2:5 ”Kiitän Jumalaa, kun muistan sen vilpittömän uskon, joka sinulla on ja joka oli isoäidilläsi Looiksella ja äidilläsi Eunikella; myös sinulla se on, siitä olen varma.”

Lapset ja lastenlapset, pitäkää se vilpitön usko ja rakkaus, joka äidillänne ja isoäidillänne on. Siinä on Teidänkin elämäenne onni ja siunaus, tulkoon elämässänne sitten minkälaisia vaihteita tahansa.

Ooto-hyvä!

Nyt kiitokseksi Sinulle yhteisistä vuosista, kuukausista ja päivistä, joita meille on kertynyt kanssasi:

Jaakko 35 vuotta ja 8 kuukautta

Pauliina 31 vuotta 7 kuukautta ja 18 päivää

Petteri 30 vuotta 1 kuukausi ja 15 päivää

Samuli 24 vuotta ja 14 päivää

Niko 3 vuotta 6 kuukautta ja 14 päivää

Nea 4 kuukautta ja 1 päivä

mikä tekee yhteen laskettuna yli 125 vuotta ja 4 kuukautta, me haluamme kiinnittää ranteeseesi tämän Lapis Lazulis – ranneketjun, joka on meidän kaikkien yhteinen lahjamme Sinulle.

Jaska